

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010658
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319010658.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.12.2020, v trestnej veci obžalovanej X. M., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 01.08.2019 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/110/2019 zo dňa 09.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej X. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 3T/110/2019 zo dňa 09.07.2020 uznal obžalovanú X. M. vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.08.2019 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý spáchala tak, že

-spolu s už ods. A.C. v presne nezistenom čase od 14.00 hod. dňa 02.05.2019 do 08.30 hod. dňa 07.05.2019 po predchádzajúcej vzájomnej dohode a súčinnosti prišli k vstupnej bráne rekreačnej chaty č. 283, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX, v katastrálnom území obce B., okres U., obaja preskočili vstupnú bránu na pozemok, prešli k terase chaty, kde obv. A. C. rukami vylomil drevenú okenicu, kameňom, ktorý si doniesol, rozbil sklenenú výplň na okne, otvoril okno do kuchynskej časti chaty, ktorým obidvaja vošli dnu do chaty, kde v miestnosti kúpeľne poškodili keramický obklad, vstupné dvere do technickej miestnosti a z chaty odcudzili nerezový príbor a fľašu alkoholu neznámej značky, následne tým istým spôsobom cez okno vyšli von z chaty, prešli ku garáži nachádzajúcej sa pri vstupnej bráne do objektu dvora rekreačnej chaty, kde obv. A. C. sekerou, ktorú mal pri sebe, vylomil drevené dvojkrídlové dvere v oblasti zámku, vošiel dnu do garáže, odkiaľ však nič nezobral, čím takto pre majiteľa chaty JUDr. E. V. spôsobil poškodením zariadenia škodu vo výške 900,- € a odcudzením nerezového príboru a fľaše alkoholu nespôsobili žiadnu škodu.

Obžalovaná X. M. nebola prítomná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. júla 2020, kde bol vyhlásený rozsudok. Obhajca obžalovanej X. M. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal za obžalovanú odvolanie. Obhajca odôvodnil odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 28. októbra 2020. Obhajca konštatuje, že súd dospel k záveru, že trestné činy, za ktoré bola odsúdená, spáchala obžalovaná spolu so svojím druhom R. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode. Tento záver nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj napriek znaleckému posudku, ktorý vypracoval znalec MUDr. R. P., ktorý potvrdil, že obžalovaná bola v čase skutku schopná rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a ovládať svoje konanie, má vzhľadom na osobnú prítomnosť pri výsluchu za

to, že jej duševné schopnosti sú veľmi obmedzené. Preukazuje to aj zápisnica o výsluchu obžalovanej, rovnako tak zápisnica o výsluchu jej druha R. N..

Z výpovede obvineného R. N. vyplýva, že to bol práve on, kto zobral sekeru a spolu išli k chate. Sekerou vylomil okenicu na okne. Kameňom, ktorý zobral na ceste a rozbil okno. Z chaty zobral pálenku a obžalovaná zobrala nejaké príbory z kuchyne. Obvinený N. potom vylomil sekerou dvere na garáži, ale keďže tam bola len kosačka, nič nezobral. Na základe týchto dôkazov obhajca má za to, že nešlo o vopred naplánovanú akciu či nijakú dohodu na spáchanie konkrétneho trestného činu. Obžalovaná X. M. sa len pripojila k svojmu druhovi, ktorý sa vlámal do chaty v snahe získať nejaký alkohol. Poškodenie keramického obkladu v kúpeľni a vstupných dverí do technickej miestnosti by preto nemali byť pripisované za vinu obžalovanej, nakoľko sa ich dopustil výlučne obvinený R. N. bez akejkoľvek spoluúčasti X. M..

Z výpovede obžalovanej zo dňa 12. septembra 2019 vyplýva, že táto mala byť v čase výsluchu tehotná so svojím druhým dieťaťom. Čiže v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku mohla byť obžalovaná ešte v druhom stave alebo mohla byť už matkou maloletého dieťaťa. Tieto skutočnosti však súd vôbec neskúmal, nebral do úvahy pri rozhodovaní o treste za spáchané trestné činy. Aj napriek tomu, že obžalovaná sa skutku dopustila počas doby podmieneného odsúdenia pre iný trestný čin, má za to, že vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, okolností, za ktorých k nemu došlo, vzhľadom k pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a najmä spôsobený následok je uložený trest neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a postačí uloženie niektorého z trestov nespojených s odňatím slobody, za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností smerujúci k tomu, aby obžalovaná v budúcnosti viedla riadny život. Obhajca vyjadril presvedčenie, že výsledky vykonaného dokazovania nevedú k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru o vine obžalovanej, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej X. M. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní postupoval tak, že bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obvinenej ako aj okolnosti, ktoré svedčia v prospech obvinenej, v oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

V súlade so zákonom získané dôkazy súd prvého stupňa hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd prvého stupňa týmto postupom napíňal základnú zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa podrobne popísal jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Tak, ako súd prvého stupňa konštatuje, okrem samotného priznania obžalovanej X. M., ktorej výpoveď bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, toto priznanie je v súlade s ostatnými dôkazmi, ktoré boli vykonané v tomto konaní.

K samotným námietkam odvolateľa krajský súd musí zdôrazniť, že odvolateľ spochybňuje, vzhľadom na účasť pri výsluchu obžalovanej, jej duševné schopnosti. Krajský súd tak, ako aj súd prvého stupňa, správne poukázal na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie a musí konštatovať, že ide o odbornú otázku, ktorá bola riešená znalcom MUDr. R. P., ktorý osobu obžalovanej charakterizoval ako simplexne štruktúrovanú osobnosť s intelektom v pásme mentálnej subnormy. Znalec nezistil chorobný motív konania, motivácia konania obžalovanej má jednoduchý zisťný ráz.

Obžalovaná v čase spáchania skutku bola schopná rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, bola schopná svoje konanie ovládať a rozpoznávacie a ovládacie schopnosti hodnotil ako zachované v celom rozsahu. Obžalovaná je schopná chápať a chápe zmysel trestného konania. U obžalovanej nezistil duševnú poruchu, pre ktorú by bol pobyt na slobode nebezpečný pre okolie. Ochranné psychiatrické liečenie nebolo indikované. Tieto závery znaleckého posudku jednoznačne vyvracajú pochybnosti, ktoré obhajca vzniesol v rámci odvolacích námietok.

Obhajca v odvolaní spochybňuje konštatovanie, že išlo o vopred naplánovanú akciu, respektíve dohodu a bagatelizuje aj účasť obžalovanej na spáchaní trestných činov. Krajský súd s touto argumentáciou sa nestotožnil samotná obžalovaná popísala svoju aktívnu účasť pri spáchaní trestných činov, pretože ako uviedla vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná, nešlo iba o samotný súhlas vyjadrení konkludentným správaním, ale aktívne sa podieľala pri vlámaní a krádeži, pretože uviedla, že svietila baterkou, následne po tom, čo sa dostali do objektu, prisvojila si príbor, ktorý sa tam nachádzal. Už tieto vyjadrenia samotnej obžalovanej sú v rozpore s tvrdeniami odvolateľa. Krajský súd tieto odvolacie námietky neakceptoval, hodnotili ich ako účelové, ktorými sa javí snaha zbaviť sa trestnej zodpovednosti obžalovanej.

Krajský súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou, ako to ustálil súd prvého stupňa a to, že obžalovaná X. M. svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 01.08.2009, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami vyjadrenými v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne poukázal, že u obžalovanej X. M. zistil poľahčujúce okolnosti a to, že trestné činy spáchala vo veku blízkom mladistvých a táto skutočnosť mohla mať vplyv na jej rozumové alebo vôľové schopnosti (§ 36 písm. d) Trestného zákona), k spáchaniu trestných činov sa priznala a trestné činy úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona) napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. e) Trestného zákona). Súd zistil priťažujúce okolnosti a to, že spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a bola za trestný čin právoplatne odsúdená (§ 37 písm. m) Trestného zákona)

Obžalovaná X. M. z miesta trvalého bydliska je hodnotená všeobecne. V charakteristike je zdôraznené, že spolu s druhom v súčasnej dobe požívajú alkoholické nápoje vo väčšom množstve. Na verejnosti sa správa primerane. V evidencii priestupkov na 12 záznamov. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/17/2019 zo dňa 08.04.2009 uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. Za to jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2019. Koniec skúšobnej doby pripadal na deň 08.04.2020.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí správne zdôraznil, že obžalovaná žalovaného skutku sa dopustila v krátkom čase po tom, čo jej začala plynúť skúšobná doba podmienene odsúdenia. Vzhľadom na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne postupoval, keď ukladal obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaná X. M. doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd nepochybil ani pri zaradení obžalovanej pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorou odôvodnil aj výrok o treste.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.